

[A. C. Normann.]

officielle auspici. Jeg har det sådan, at jeg kan ikke lide det, og jeg har stemt imod disse tipslove i sin tid — jeg tør næsten ikke sige det af hensyn til idrætten, som burde have sine penge på en anden måde. Men hvis man nu altså billiger dette spil — det ved jeg ikke om det ærede medlem gør — så kan jeg faktisk ikke se, at man behøver at komme ind i nogen sjælelig konflikt ved at godkende det, som sker både med hensyn til sneboldsystemet og med hensyn til nogle af de andre ting, som jeg skal komme tilbage til.

Der er rettet kritik angående tydeligheden af de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og denne kritik kan der være meget berettiget i. Men én ting fremgår med stor tydelighed af de meget talrige bemærkninger, og det er dette, at der er gået et stort arbejde forud for det nu foreliggende lovforslags tilblivelse, det gælder både i udvalget af 1959 og i departementet. Et godt stykke arbejde og noget godt er der da også kommet ud af det; det gælder både bestemmelserne om beskyttelse af erhvervshemmeligheder, vildledende reklame, tekniske tegninger og nogle af bestemmelserne i § 7 om forretningskendetegn m. v.

Det gælder også, synes jeg, principielt generalklausulen i § 1, men jeg tror dog, at denne såkaldte generalklausul er formuleret så overdreven generelt, at det bliver meget vanskeligt at retsforfølge en række mulige overtrædelser. Den kan efter sit bogstav omfatte næsten enhver urigtig, uøkonomisk eller på anden måde ufornuftig handling i en virksomhed, foretaget af hvem som helst og bl. a. berørende forholdet imellem de tre traditionelle arbejdsmarkedsparter i de enkelte virksomheder. Den behøver slet ikke at være til skade for konkurrent eller forbruger, men kan af en medarbejder af vanvare eller af illoyalitet være vendt imod virksomheden selv.

Nu er der jo ingen, der har sagt, at paragrafferne skal tages bogstaveligt. Der er næppe nogen, der ville rejse tiltale efter denne paragraf, hvis overtrædelserne ikke beskadiger interesser uden for virksomheden, og den kan jo stå som en slags moralsk vejledning eller advarsel.

Dog, jeg har hæftet mig ved generaliteterne og kunne gøre det samme i forbindelse

med andre paragraffer for at få lejlighed til på ny at understrege, at mit syn på lovparagraffer er, at de bør være konkrete og let fortolkelige. Jeg kan finde mig i det uklare udtryk „god forretningsskik“, som i alt fald er et bedre udtryk end „hæderlig forretningsskik“, langt bedre, bl. a. fordi vi kender det i forvejen og der vel har dannet sig en kutyme omkring det; men det havde været en god gerning, en god skik, at præcisere, hvem der ønskes beskyttet med det udtryk.

Det er ikke let for mig at se nødvendigheden af at forbyde lodtrækning. Jeg har ikke nogen sympati derfor — det er allerede kommet til udtryk i mine bemærkninger til den foregående ærede taler — men jeg tror, det er sundest, at forbrugerne bevarer det minimum af ansvarlighed for egne handlinger, at de selv kan bestemme, om de i deres indkøb vil lade sig friste af rejser til Mallorca eller af det bedste vaskepulver.

Man bør også nok her være opmærksom på, at i et ekspansivt erhvervsliv — og det ønsker vi vel at det danske skal være, også handelen, også detailhandelen — går det sådan, at jo flere hindringer man opsætter for frie afsætningsbestræbelser — når da ellers disse ikke er i strid med vore forestillinger om ærlige forretningsmetoder — jo flere andre udveje vil man søge at finde, søge at anvende. Det gælder især her, hvor der direkte anvises en udvej som tilgift, der ingenlunde er at foretrække for lotterier. Når den højtærede handelsminister nu følger sin forgængers bestræbelser for at liberalisere et stykke af næringslovgivningen op f. eks. ved at lade de handlende selv afgøre, hvornår de vil holde udsalg, ja, hvorfor så gribe til sådanne tvangsforanstaltninger med hensyn til afsætningsarbejdet?

Jeg erindrere med glæde — ja, jeg mener at huske, undskyld, hvis jeg tager fejl — at partierne i salen var fælles om at gennemføre ændringen af næringslovgivningen; i alt fald var der stort set enighed om det, bl. a. i kraft af handelsministerens smidighed og hans ønske om, at der skulle være en bred tilslutning til denne meget betydelige ændring, som den nye næringslov kom til at indeholde — næsten fra først til sidst en liberalisering af næringslovgivningen.